

♦ Texty na tento týden - Ř 15:4.5; Ř 5:3-5; 1S 26; Ž 37:1-11

♦ Základní verš

„Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání. Proti tomu se zákon neobrácí.“ (Ga 5:22.23)

Vědci provedli zajímavý experiment se čtyřletými dětmi známý jako bonbónový test („The Marshmallow Test“). Před každé dítě položili bonbón s tím, že pokud ho nesní hned, ale chvíli počká, než si dospělý něco vyřídí a vrátí se, dostane ještě jeden. Některé děti si daly bonbón do pusy hned, jiné dokázaly chvíli čekat, některé vydržely až do návratu dospělého.

Vědci sledovali tyto děti až do dospívání. Ukázalo se, že ty, co dokázaly počkat až do příchodu dospělého, byly lepšími studenty, lépe se dokázaly přizpůsobovat druhým a byly spolehlivější než ty, které počkat nedokázaly. Zdá se, že trpělivost má obrovský vliv na život člověka. Není divu, že nám Bůh radí rozvíjet tuto vlastnost, ba co víc, tato vlastnost je ovocem působení jeho Ducha.

♦ Osnova lekce:

V této lekci budeme mluvit o jedné z nejtěžších zkoušek v životě – o schopnosti trpělivého čekání s důvěrou v Boží vedení a lásku.

- Ř 15:4.5 - Bůh trpělivosti a naše netrpělivost (neděle)
- Ř 5:6; Ga 4:4 - Bůh jednající „v pravý čas“ (pondělí)
- 1S 26:7-11 - Davidovo trpělivé čekání na Boží pomoc (úterý)
- 1Kr 19:1-9 - Eliášova netrpělivost (středa)
- Ž 37:1-11 - Davidův žalm o trpělivosti (čtvrtek)

NE 4. září – BŮH TRPĚLIVOSTI

Ř 15:4.5 „¹Všecko, co je tam psáno, bylo napsáno k našemu poučení, abychom z trpělivosti a z povzbuzení, které nám dává Písmo, čerpali naději. ²Bůh trpělivosti a povzbuzení at' vám dá, abyste jedni i druzí stejně smýšleli po příkladu Krista Ježíše...“

Ž 37:7 „¹Ztiš se před Hospodinem a čekej na něj. Nevzrušuj se kvůli tomu, kdo jde úspěšně svou cestou, nad tím, kdo strojí pikle.“

Ř 5:3-5 „³A nejen to: chlubíme se i utrpením, vždyť víme, že z utrpení roste vytrvalost, ⁴z vytrvalosti osvědčenost a z osvědčenosti naděje. ⁵A naděje neklame, neboť Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán.“

Ž 37 „¹Davidův. ²Uvadají rychle jako tráva, jak zelené býlí zvadnou. ³Doufej v Hospodina, konej dobro, v zemi přebývej a zachovávej věrnost. ⁴Hledej blaho v Hospodinu, dá ti vše, oč požádá tvé srdce. ⁵Svou cestu svěř Hospodinu, doufej v něho, on sám bude jednat. ⁶Dá, že tvoje spravedlnost zazáří jak světlo, jako polední jas tvoje právo. ⁷Ztiš se před Hospodinem a čekej na něj. Nevzrušuj se kvůli tomu, kdo jde úspěšně svou cestou, nad tím, kdo strojí pikle. ⁸Odlož hněv a zanech rozhořčení, nevzrušuj se, at' se nedopustíš zlého, ⁹neboť zlovolníci budou vymýčeni, ale kdo naději skládá v Hospodina, obdrží zemi. ¹⁰Ještě maličko a bude po svěvolníkovi, všimneš-li si jeho místa, bude prázdné. ¹¹Ale pokorní obdrží zemi a bude je blažit dokonalý pokoj. ¹²Proti spravedlivému strojí svěvolník pikle, skřípe proti němu svými zuby. ¹³Je však Panovníkovi jen k smíchu, vždyť on vidí, že jeho den přijde. ¹⁴Svévolníci tasí meč, luk napínají, chtějí srazit ponížného a ubožáka, zabít ty, kdo chodí přímou cestou. ¹⁵Jejich meč však jim do srdce vnikne, jejich luky budou zpřeráženy. ¹⁶Lepší je to málo, co má spravedlivý, než bohatství mnoha svěvolníků, ¹⁷neboť svěvolníkům budou přeráženy paže, kdežto spravedlivé Hospodin vždy podepírá. ¹⁸Hospodinu jsou známy dny bezúhonných, jejich dědicví potrav věčně. ¹⁹V čase zlém nebudou zahanbeni, najedí se dosyta i za dnů hladu. ²⁰Avšak svěvolníci zhynou, nepřátelé Hospodinovi se vytratí jak půvab lučín, vytratí se v dýmu. ²¹Svévolník si půjčuje a k splácení se nemá, spravedlivý se však slituje a dává. ²²Požehnaní, ti obdrží zemi, zlořečení budou vymýčeni. ²³Hospodin činí krok muže pevným, našel zalíbení v jeho cestě. ²⁴I kdyby klesal, nikdy neupadne, neboť Hospodin podpírá jeho ruku.“

²⁵Od své mladosti, a jsem už starý, jsem neviděl, že by byl opuštěn spravedlivý, nebo že by jeho potomci žebrali o chléb. ²⁶Slituje se kdykoli a vypomůže půjčkou, také jeho potomci jsou požehnaním. ²⁷Odstup od zla, konej dobro, navěky pak budeš bydlet v zemi, ²⁸neboť Hospodin miluje právo a své věrné neopouští. ²⁹Spravedliví obdrží zemi a budou v ní bydlet navždy. ³⁰Ústa spravedlivého pronášejí moudrost, jeho jazyk vyhlašuje právo. ³¹Má v svém srdci Boží zákon, jeho kroky nezakolísají. ³²Svévolník však číhá na spravedlivého, chce ho uštvat k smrti. ³³Ale Hospodin ho v jeho ruce neoponechá, nedopustí, aby svévolně byl souzen. ³⁴Slož naději v Hospodina, drž se jeho cesty; povýší tě a obdržíš zemi a spatříš, jak budou svévolníci vymýceni. ³⁵Viděl jsem krutého svévolníka: rozpínal se jako bujně křoví; ³⁶odešel a není, hledal jsem ho, nebyl k nalezení. ³⁷Přidržuj se bezúhonného, hled' na přímého; pokojný muž bude mít potomstvo. ³⁸Zato vzpurní budou od jednoho vyhlazeni, potomstvo svévolníků bude vymýceno. ³⁹Hospodin je spása spravedlivých, zástítou v čas souzení jim bývá. ⁴⁰Hospodin jim pomáhá a vyvážnou jim dává, dá jim z moci svévolníků vyvážnou a zachrání je, protože se k němu utíkají.“

Ž 31:7 „Nenávidím ty, kdo se drží šalebných přeludů, já spoléhám na Hospodina.“

Ž 27:14 „Naděje slož v Hospodina. Bud' rozhodný, bud' udatného srdce, naději slož v Hospodina!“

PO 5. září – V BOŽÍM ČASE

Ř 5:6 „Když jsme ještě byli bezmocní, v čas, který Bůh určil, zemřel Kristus za bezbožné.“

Ga 4:4 „Když se však naplnil stanovený čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného z ženy, podrobeného zákonu...“

Da 9:24-27 „²⁴Sedmdesát týdnů let je stanoveno tvému lidu a tvému svatému městu, než bude skoncováno s nevěrností, než budou zapečetěny hříchy, než dojde k zproštění viny, k uvedení věčné spravedlnosti, k zapečetění vidění a proroctví, k pomazání svatyně svatých. ²⁵Věz a pochop! Od vyjití slova o navrácení a vybudování Jeruzaléma až k pomazanému vévodovi uplyne sedm týdnů. Za šedesát dva týdny bude opět vybudováno prostranství a příkop. Ale budou to svízelné doby. ²⁶Po uplynutí šedesáti dvou týdnů bude pomazaný zahlazen a nebude již. Město a svatyně uvrhne do zkázy lid vévody, který přijde. Sám skončí v povodni, ale až do konce bude válka. Je rozhodnuto o pustošení. ²⁷Vnutí svou smlouvu mnohým v jednom týdnu a v polovině toho týdne zastaví obětní hod i obět' přídavnou. Hle, pustošitel na křídlech ohyzně modly, než se naplní čas a na pustošitele bude vyhlášeno rozhodnutí.““

ÚT 6. září – DAVID VZOREM ČEKÁNÍ

1S 26:7-11 „⁷Tak vnikl David s Abíšajem v noci mezi lid, a hle, Saul leží, spí v ležení a jeho kopí je zabodnuto do země v hlavách lože; Abnér a lid leželi kolem něho. ⁸Abíšaj řekl Davidovi: „Bůh ti dnes vydal do rukou svého nepřítele. Ted' dovol, ať ho jedinou ranou přitrazím kopím k zemi, druhé rány nebude třeba.“ ⁹David však Abíšajovi řekl: „Neodpravuj ho! Vždyť kdo vztáhne ruku na Hospodinova pomazaného a zůstane bez trestu?“ ¹⁰David dále řekl: „Jakože živ je Hospodin, jistě jej Hospodin zasáhne; bud' nadejde jeho den, kdy zemře, anebo odejde do boje a bude smeten. ¹¹Chraň mě však Hospodin, abych vztáhl ruku na Hospodinova pomazaného. Vezmi tady to kopí, které má v hlavách, i džbáněk na vodu a odejděme.““

1S 26:12-25 „¹²David vzal kopí a džbáněk na vodu od hlav Saulova lože a odešli. Nikdo nic neviděl, nikdo nic nevěděl, nikdo se neprobudil, všichni spali; padla na ně mrákota od Hospodina. ¹³David pak přešel na protilehlou stranu, postavil se na vrchol hory vpozďálí, takže mezi nimi byl značný prostor. ¹⁴David zavola na lid a na Abnéra, syna Nérova: „Jestlipak odpovíš, Abnére?“ Abnér se ozval: „Kdo jsi, že voláš na krále?“ ¹⁵David Abnérovi řekl: „Jsi přece muž. Kdo je ti v Izraeli roven? Proč jsi nestřežil krále, svého pána? Někdo z lidu přišel krále, tvého pána, odpravit. ¹⁶Nepočínal sis dobře. Jakože živ je Hospodin, jste syny smrti, protože jste nestřežili svého pána, Hospodinova pomazaného. Podívej se ted', kde je královo kopí a džbáněk na vodu, který měl v hlavách!“ ¹⁷Saul poznal po hlase Davida. Otázal se: „Je to tvůj hlas, můj synu Davide?“ David řekl: „Je to můj hlas, králi, můj pane.“ ¹⁸Dále řekl: „Proč vlastně můj pán pronásleduje svého otroka? Vždyť čeho jsem se dopustil? Co je na mně zlého?“ ¹⁹Nechť nyní král, můj pán, vyslechne slova svého otroka. Jestli tě proti mně podněcuje Hospodin, nechť přijme vůni obětního daru. Jestli však lidé, ať jsou prokleti před Hospodinem. Vždyť mě dnes zapudili, abych se nemohl podílet na Hospodinově dědictví, jako by řekli: „Jdi sloužit jiným bohům.“ ²⁰Kéž má krev nevyteče na zem daleko od Hospodinovy tváře. Vždyť izraelský král vytáhl, aby hledal pouhou blechu, jako by honil po horách koroptev.“ ²¹Saul na to řekl: „Zhrěšil jsem. Vrať se, můj synu Davide. Nic zlého ti už neudělám, protože sis dnes cenil mého života. Počínal jsem si jako pomatenec, převelice jsem chybil.“

PÁ 9. září – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 62. kapitulu „Pomazání Davida“ z knihy Na úsvitu dějin (PP 637–642; NUD 311–313).

V Božích plánech pro náš život mohou být i dlouhá období zkoušek a čekání. Někdy i samotné čekání můžeme vnímat jako náročnou zkoušku. Trpěliví dokážeme být tehdy, když se soustředíme na Boha a budeme důvěřovat, že jedná v náš prospěch. K trpělivému čekání existuje mnoho důvodů, ale všechny souvisí s naplněním plánu, který má Bůh s námi a se svým královstvím. Spěcháme-li, můžeme hodně ztratit. Pokud však budeme Bohu důvěřovat a radovat se v něm, můžeme mnoho získat.

„Každá zkouška je odvážená a vyměřená Pánem Ježíšem Kristem. Díky milosti, kterou Bůh člověku dává, nejsou zkoušky nad síly člověka.“ (12MR 81)

„Nejistím, jaký záměr sleduje Bůh tím, že trpím, ale on ví, co je nejlepší, proto mu svěřím svou duši, tělo i ducha jako svému věrnému Stvořiteli. . . . vím, komu jsem uvěřil. Jsem přesvědčen, že on má moc chránit, co mi svěřil, až do onoho dne“ (2Tm 1,12). Snažíme-li se, abychom měli více víry, více lásky, větší trpělivost a důvěru v našeho nebeského Otce, pak i když budeme procházet různými konflikty života, budeme cítit více pokoje a štěstí. Bůh nemá radost z toho, jsme-li ustaraní a trápíme se, jako bychom nebyli v Ježíšově náručí. Je třeba se naučit trpělivě čekat a sledovat situaci. Myslíme si, že nemáme-li pocit, že jsme na správné cestě, musíme hledat nějaké znamení. Směr naší cesty však není otázkou pocitů, ale víry.“ (2SM 242)

Otázky k rozhovoru

1. Co znamená, že všechny zkoušky Ježíš Kristus „odvážil a vyměřil“? Jak nám to může pomoci v našem čekání?
2. Podělte se ve třídě o své zkušenosti s „trpělivým čekáním“. Z čeho jste měli strach? Z čeho jste měli radost? Jak jste to zvládli? Co jste se naučili? Na jaká zaslíbení jste spoléhali?
3. Mnoho lidí je vystaveno „zkoušce čekání“. Jak jim můžete pomoci, než nastane čas, kdy se Bůh rozhodne projevit?
4. Jakou roli hraje modlitba v posilování trpělivosti? Za koho se můžete modlit, aby byl ve své situaci trpělivější?

Praktický závěr

Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

19:30

²²David odpověděl: „Tu je královo kopí. Ať sem přijde někdo z družiny a odnese je.“ ²³Hospodin odplatí každému za jeho spravedlnost a věrnost. Hospodin tě dnes vydal do mých rukou, ale já jsem nechtěl na Hospodinova pomazaného vztáhnout ruku. ²⁴Hle, jaký význam jsem dnes přikládal tvému životu, takový význam ať přikládá Hospodin životu mému a vysvobodí mne z každé úzkosti!“ ²⁵Saul Davidovi pravil: „Buď požehnan, můj synu Davide! Jistě mnoho vykonáš a dokážeš.“ David pak šel svou cestou a Saul se vrátil ke svému místu.“

1S 16:1-13 „¹Hospodin řekl Samuelovi: „Jak dlouho ještě budeš nad Saulem truchlit? Já jsem ho zavrhl, aby nad Izraelem nekraloval. Naplň svůj roh olejem a jdi, posílám tě k Jišajovi Betlémskému. Vyhlédl jsem si krále mezi jeho syny.“ ²Samuel se zdráhal: „Jak mohu jít? Saul o tom uslyší a zabije mě.“ Hospodin řekl: „Vezmeš s sebou jalovici a řekneš: ‚Přicházím obětovat Hospodinu.‘ ³Na obětní hod pozveš Jišaje a já ti dám vědět, co máš dělat. Pomažeš mi toho, o němž ti povím.“ ⁴Samuel vykonal, co řekl Hospodin. Když přišel do Betléma, vyděšení starší města mu spěchali vstříc s otázkou: „Přinášíš pokoj?“ ⁵Odvětil: „Pokoj. Přišel jsem obětovat Hospodinu. Posvěte se a půjdete se mnou k obětnímu hodu.“ Pak posvětil Jišaje a jeho syny a pozval je k obětnímu hodu. ⁶Když se dostavili a on spatřil Eliaba, řekl si: „Jisté tu stojí před Hospodinem jeho pomazaný.“ ⁷Hospodin však Samuelovi řekl: „Nehleď na jeho vzhled ani na jeho vysokou postavu, neboť já jsem ho zamítl. Nejde o to, jak se dívá člověk. Člověk se dívá očima, Hospodin však hledí srdcem.“ ⁸Jišaj pak zavolal Abinádaba a předvedl ho před Samuela. On však řekl: „Hospodin nevyvolil ani toho.“ ⁹Jišaj tedy předvedl Šamu. Řekl: „Hospodin nevyvolil ani toho.“ ¹⁰Tak předvedl Jišaj před Samuela svých sedm synů, ale Samuel řekl: „Žádného z nich Hospodin nevyvolil.“ ¹¹A Samuel se Jišaje otázal: „To jsou všichni mládenci?“ Jišaj odpověděl: „Ještě zbývá nejmladší, ten však pase stádo.“ Samuel Jišajovi poručil: „Pošli pro něj! Nebudeme stolovat, dokud sem nepřijde.“ ¹²Poslal tedy pro něj a dal ho přivést. Byl ryšavý, s krásnými očima a pěkného vzhledu. Tu řekl Hospodin: „Nuže, pomaž ho! To je on.“ ¹³Samuel tedy vzal roh s olejem a pomazal ho uprostřed jeho bratrů. A duch Hospodinův se Davida zmocňoval od onoho dne i nadále. Samuel pak hned nato odešel do Rámy.“

1S 23:17 „Řekl mu: „Neboj se, ruka mého otce Saula tě nenajde. Ty budeš kralovat nad Izraelem a já budu druhým po tobě. Také můj otec Saul to ví.““

1S 24:21 „Věru, teď už vím, že kralovat budeš určitě ty. Izraelské království bude v tvých rukou stále.“

1S 24:5-7 „⁵Tu Davidovi jeho muži řekli: „Toto je den, o němž ti Hospodin řekl: ‚Vydám ti do rukou tvého nepřítele.‘ Můžeš s ním naložit, jak se ti zlíbí.“ David se příkradl a odřízl cíp Saulova pláště. ⁶Ale pro to odříznutí cípu Saulova pláště si David potom dělal včejtky. ⁷Svým mužům řekl: „Chraň mě Hospodin, abych se dopustil něčeho takového na svém pánu, na Hospodinově pomazaném, a vztáhl na něho ruku. Je to přece Hospodinův pomazaný!““

ST 7. září – ELIJÁŠ A PROBLÉM SPĚCHU

1Kr 19:1-9 „¹Achab oznámil Jezábele vše, co udělal Elijáš, že pobil všechny Baalovy proroky mečem. ²Jezábel poslala k Elijášovi posla se slovy: „Ať bohové udělají, co chtějí! Zítřka v tento čas naložím s tebou, jako ty jsi naložil s nimi!“ ³Když to Elijáš zjistil, vstal a odešel, aby si zachránil život. Přišel do Beer-šeby v Judsku a tam zanechal svého mládence. ⁴Sám šel den cesty pouští, až přišel k jednomu trnímu keři a usedl pod ním; přál si umřít. Řekl: „Už dost, Hospodine, vezmi si můj život, vždyť nejsem lepší než moji otcové.“ ⁵Pak pod tím keřem ulehl a usnul. Tu se ho dotkl anděl a řekl mu: „Vstaň a jez!“ ⁶Vzhlédl, a hle, v hlavách podpopelný chléb, pečený na žhavých kamenech, a láhev vody. Pojedl, napil se a opět ulehl. ⁷Hospodinův anděl se ho však dotkl podruhé a řekl: „Vstaň a jez, máš před sebou dlouhou cestu.“ ⁸Vstal, pojedl, napil se a šel v síle onoho pokrmu čtyřicet dní a čtyřicet nocí až k Boží hoře Chorébu. ⁹Tam vešel do jeskyně a v ní přenocoval. Tu k němu zaznělo slovo Hospodinovo. Bůh mu řekl: „Co tu chceš, Elijáš?““

1Kr 18 „¹Po mnoha dnech, třetího roku, se stalo slovo Hospodinovo k Elijášovi: „Jdi a ukaž se Achabovi, chci dát zemi děst.“ ²Elijáš tedy šel, aby se ukázal Achabovi. V Samaří se rozmohl hlad. ³Achab si zavolal Obadjáše, správce domu. Obadjáš se velice bál Hospodina. ⁴Když dala Jezábel vyhladit Hospodinovy proroky, ujal se Obadjáš sta proroků, schoval je po padesáti mužích v jeskyni a opatroval je chlebem a vodou. ⁵Achab Obadjášovi řekl: „Jdi ke všem vodním pramenům a ke všem potokům v zemi; snad se najde tráva, abychom uživilí koně a mezky a nemuseli porážet dobytek.“ ⁶Rozdělili si zemi, aby ji prošli. Achab šel sám jednou cestou a Obadjáš šel sám jinou cestou. ⁷Když byl Obadjáš na cestě, hle, Elijáš mu jde vstříc. Obadjáš ho zpozoroval, padl na tvář a zvolal: „Jsi to ty, Elijáš, můj pane?“ ⁸Odvětil mu: „Jsem. Jdi a vyříd' svému pánu: Je zde Elijáš.“ ⁹Obadjáš řekl: „Čím jsem zheřil, že vydáváš svého služebníka do rukou Achabovi, aby mě usmrtil?“

¹⁰Jakože živ je Hospodin, tvůj Bůh, není pronároda ani království, kam by můj pán nebyl poslal, aby tě vyhledal. Když řekl: „Není tady,“ museli v tom království nebo pronárodě odpřisáhnout, že tě nenašli. ¹¹A ty nyní říkáš: „Jdi a vyřídí svému pánu: Je zde Eliáš.“ ¹²Stane se, že já od tebe odejdu a Hospodinův duch tě odnese nevíám kam. Já to pijdu oznámit Achabovi, on tě nenajde a zabije mě. Tvůj služebník se přece od mládí bojí Hospodina! ¹³Což mému pánu nebylo oznámeno, co jsem udělal, když Jezábel vraždila Hospodinovy proroky? Sto mužů z Hospodinových proroků jsem schoval po paděsáti mužích v jeskyni a opatroval je chlebem a vodou. ¹⁴A ty nyní říkáš: „Jdi a vyřídí svému pánu: Je zde Eliáš.“ Vždyť mě zabije!“ ¹⁵Eliáš mu řekl: „Jakože živ je Hospodin zástupů, v jehož jsem službách, že se dnes před ním ukážu.“ ¹⁶Obadáš šel tedy naproti Achabovi a oznámil mu to. Achab šel Eliášovi naproti. ¹⁷Když Achab uviděl Eliáše, řekl mu: „Jsi to ty, jenž uvádíš do zkázy Izraele?“ ¹⁸Ten odvětil: „Izraele neuvádím do zkázy já, ale ty a dům tvého otce tím, že opouštíte Hospodinova přikázání a ty že chodíš za baaly. ¹⁹Ale nyní zařídí, ať se ke mně shromáždí na horu Karmel celý Izrael i čtyři sta padesát Baalových proroků a čtyři sta proroků Ašéřiných, kteří jedí u stolu s Jezábelou.“ ²⁰Achab tedy obeslal všechny Izraelce a shromáždil proroky na horu Karmel. ²¹Tu přistoupil Eliáš ke všemu lidu a řekl: „Jak dlouho budete poskakovat na obě strany? Je-li Hospodin Bohem, následujte ho; jestliže Baal, jděte za ním!“ Lid mu neodpověděl ani slovo. ²²Eliáš dále řekl lidu: „Jako Hospodinův prorok zbývám už sám, ale Baalových proroků je čtyři sta padesát. ²³Ať nám dají dva býky. Oni ať si vyberou jednoho býka, ať ho rozsekají na kusy a položí na dříví, ale oheň ať nezakládají. Já udělám totéž s druhým býkem: dám ho na dříví, ale oheň nezaložím. ²⁴Vzývejte pak jména svých bohů a já budu vyzývat jméno Hospodinovo. Bůh, který odpoví ohněm, ten je Bůh.“ Všechny lid odpověděl: „To je správná řeč.“ ²⁵Eliáš vyzval Baalovy proroky: „Vyberte si jednoho býka a připravte ho první, protože vás je víc. Potom vzývejte jména svých bohů, ale oheň nezakládejte!“ ²⁶Vzali tedy býka, kterého jim dal, připravili ho a od rána až do poledne vyzývali Baalovo jméno: „Baale, odpověz nám!“ Neozval se však nikdo, nikdo neodpověděl. A poskakovali u zhotoveného oltáře. ²⁷V poledne se jim Eliáš začal posmívat: „Volejte co nejhlasitěji, vždyť je to Bůh! Třeba je zamyšlen nebo má nucení anebo odcestoval. Snad spí, ať se probudí!“ ²⁸Oni volali co nejhlasitěji a zasazovali si podle svého obyčeje rány meči a ostěpy, až je polévala krev. ²⁹Minulo poledne a oni ještě pokřikovali až do chvíle, kdy se přináší obětní dar. Neozval se však nikdo, nikdo neodpověděl, nikdo tomu nevěnoval pozornost. ³⁰Tu řekl Eliáš všemu lidu: „Přistupte ke mně!“ Všechny lid k němu přistoupil a on opravil pobožený Hospodinův oltář. ³¹Vzal dvanáct kamenů podle počtu kmenů synů Jákoba, k němuž se stalo slovo Hospodinovo, že se bude jmenovat Izrael. ³²Z kamenů vybudoval oltář ve jménu Hospodinově a kolem oltáře vymežil příkopem prostor pro vsestí dvou měr zrní. ³³Pak narovnal dříví, rozsekal býka na kusy a položil na dříví. ³⁴Nato řekl: „Naplňte čtyři džbány vodou a vylijte ji na zápalnou oběť a na dříví!“ Potom řekl: „Udělejte to ještě jednou.“ Oni to udělali. Znovu řekl: „Udělejte to potřetí!“ Udělali to tedy potřetí. ³⁵Voda tekla okolo oltáře a naplnila i příkop. ³⁶Nastal čas, kdy se přináší obětní dar. Prorok Eliáš přistoupil a řekl: „Hospodine, Bože Abrahámův, Izákových a Izraelův, ať se dnes pozná, že ty jsi Bůh v Izraeli a já tvůj služebník a že jsem učinil všechny tyto věci podle tvého slova. ³⁷Odpověz mi, Hospodine! Odpověz mi, ať pozná tento lid, že ty, Hospodine, jsi Bůh. Ty sám obrát jejich srdce zpět k sobě.“ ³⁸I spadl Hospodinův oheň a pozřel zápalnou oběť i dříví, kameny i prst, a vodu z příkopu vypil. ³⁹Když to všichni lid spatřil, padli na tvář a volali: „Jen Hospodin je Bůh! Jen Hospodin je Bůh!“ ⁴⁰Eliáš jim poručil: „Pochyptejte Baalovy proroky! Nikdo z nich ať neunikne!“ Když je pochytali, zavedl je Eliáš dolů k potoku Kíšonu a tam je pobil. ⁴¹Poté řekl Eliáš Achabovi: „Vystup vzhůru, jez a pij. Je slyšet hukot deště!“ ⁴²Achab tedy vystoupil vzhůru, aby jedl a pil. Eliáš mezitím vystoupil na vrchol Karmelu, sehnul se k zemi a vtiskl si tvář mezi kolena. ⁴³Pak řekl svému mládenci: „Vystup a pohled směrem k moři.“ On vystoupil, pohlédl a řekl: „Nic tam není.“ Eliáš pravil: „Opakuj to sedmkrát.“ ⁴⁴Když to bylo posedmé, řekl: „Hle, z moře vystupuje mráček malý jako lidská dlaň.“ Eliáš mu řekl: „Vystup vzhůru a vyřídí Achabovi: Zapřáhni a jed' dolů, ať tě nestihne dešť!“ ⁴⁵A vtom už k tomu došlo. Nebe se zachmuřilo, vítr přihnul mraky a spustil se silný déšť. Achab dal zapřáhnout a jel do Jizreelu. ⁴⁶Hospodinova ruka byla s Eliášem. Podkaval si bedra a běžel před Achabem, až doběhl do Jizreelu.“

Gn 16:4-6 „⁴I vešel k Hagarě a ona otěhotněla. Když viděla, že je těhotná, přestala si své paní vážit. ⁵Tu řekla Sáráj Abramovi: „Mé přikovní musíš odčinit. Sama jsem ti dala svoji otrokyni do náruče, ale ona, jakmile uviděla, že je těhotná, přestala si mě vážit. Ať mezi mnou a tebou rozsoudí Hospodin.“ ⁶Abram Sáráji odvětil: „Hle, otrokyně je v tvých rukou, nalož s ní, jak uznáš za dobré.“ Od té doby ji Sáráj pokřovala tak, že Hagar od ní uprchla.“

Nu 20:10-12 „¹⁰I svolal Mojžíš s Áronem shromáždění před skalisko. Řekl jim: „Poslyšte, odbojníci! To vám z tohoto skaliska máme vyvést vodu?“ ¹¹Nato Mojžíš pozdvihl ruku, dvakrát udeřil svou holí do skaliska a vytryskl proud vody, takže se napila pospolitost i jejich dobytek. ¹²Hospodin však Mojžíšovi a Áronovi řekl: „Protože jste mi neuvěřili, když jste měli před syny Izraele dosvědčit mou svatost, neuvedete toto shromáždění do země, kterou jim dám.““

Sd 14:1-3 „¹Samson sestoupil do Timnaty a spatřil v Timnatě ženu z pelištejských dcer. ²Když se vrátil, sdělil svému otci a matce: „V Timnatě jsem spatřil ženu z pelištejských dcer. Nuže, vezměte mi ji za ženu!“ ³Ale otec s matkou mu bránili: „Což není žádná mezi dcerami tvých bratří a všeho mého lidu, že si jdeš pro ženu mezi pelištejské neobřezance?“ Samson však svému otci odpověděl: „Vezmi pro mne tuto, protože to je v mých očích ta pravá!““

Mt 20:20,21 „²⁰Tehdy k němu přistoupila matka synů Zebedeových se svými syny, klaněla se mu a chtěla ho o něco požádat. ²¹On jí řekl: „Co chceš?“ Řekla: „Ustanov, aby tito dva moji synové měli místo jeden po tvé pravici a druhý po tvé levici ve tvém království.““

L 9:51-56 „⁵¹Když se naplňovaly dny, kdy měl být vzat vzhůru, upjal svou mysl k cestě do Jeruzaléma ⁵²a poslal před sebou posly. Vyšli se na cestu a přišli do jedné samařské vesnice, aby pro něho vše připravili. ⁵³Ale tam jej nepřijali, protože jeho tvář byla obrácena k Jeruzalému. ⁵⁴Když to uviděli učedníci Jakub a Jan, řekli: „Pane, máme přivolat oheň z nebe, aby je zahubil, jako to učinil Eliáš?“ Obrátil se a pokáral je: „Nevíte, jakého jste ducha. ⁵⁵Syn člověka nepřišel lidi zahubit, ale zachránit.“ A šli do jiné vesnice.“

Sk 9:1,2 „¹Saul nepřestával vyhrožovat učedníkům Páně a chtěl je vyhladit. Šel proto k veleknězi ²a vyžádal si od něho doporučující listy pro synagogy v Damašku, aby tam mohl vyhledávat muže i ženy, kteří se hlásí k tomu směru, a přivést je v putech do Jeruzaléma.“

ČT 8. září – NAUČIT SE RADOVAT V HOSPODINU

Ž 37:1-11 „¹Davidův. Nevzrušuj se kvůli zlovolníkům, nezávid' těm, kdo jednají podle. ²Uvadají rychle jako tráva, jak zelené býlí zvadnou. ³Doufej v Hospodina, konej dobro, v zemi přebývej a zachovávej věrnost. ⁴Hledej blaho v Hospodinu, dá ti vše, oč požádá tvé srdce. ⁵Svou cestu svěř Hospodinu, doufej v něho, on sám bude jednat. ⁶Dá, že tvoje spravedlnost zazáří jak světlo, jako polední jas tvoje právo. ⁷Ztiš se před Hospodinem a čeej na něj. Nevzrušuj se kvůli tomu, kdo jde úspěšně svou cestou, nad tím, kdo strojí pikle. ⁸Odlož hněv a zanech rozhořčení, nevzrušuj se, ať se nedopustíš zlého, ⁹neboť zlovolníci budou vymýceni, ale kdo naději skládá v Hospodina, obdrží zemi. ¹⁰Ještě maličko a bude po svévolníky, všimneš-li si jeho místa, bude prázdné. ¹¹Ale pokorní obdrží zemi a bude je blažit dokonalý pokoj.“

